

בודד אך לא בדד ואיטליה

לפני המכול: צרפת

סרט הטוב תשמי"ו

בן. הסרט עצוב במידה בלתי רגילה, וגיבורו בורו אינו נערה חטובת גוף כי אם ישיש העומד על סף הקבר, מנודה על ידי החברה. אבל לצופה אניקו הטעם היה בודד אך לא בדד עונג קולנועי נדיר: סרט שקט, איטי, אכזרי, אך בסופו של חשבון אופטימי ומלא תקווה.

בעייה חברתית היא המניע לשלישי מרביעיית סרטי השנה: חופי הכרך מבוסס על שערוריה ניו־יורקית, בה היו מעורבים אישים חשובים מחוגי השלטון, שנתגלתה בה חקירה מיוחדת: קבוצת סחטנים השתלטה על הנמל, נתנה עבודה רק לאנשי שלומה, גבתה מכל פועל, "מס־חבר" שנכנס לכיס של מנהלי העסק הענקי, אשר שלטו בנמל שלטון בלי מיצרים.

מסיים את רשימת סרטי השנה גבעה 24 אינה עונה. אין זה סרט מושלם; התסריט הוא ציוני יתר על המידה והדמויות לא כרו לן של בשר ודם. אבל הסרט זועזע, ולא בישראל בלבד. מבחינה אמנותית לא היה זה הישג בינלאומי, אבל מן הראוי כי בין הסרטים הבולטים של השנה לא ייפקד סרטו של תורולד דיקינסון.

שחקנית השנה
ז'ירלי בות

שחקן השנה
פרונדל

תשמי"ו היתה שנת הסרט הבינוני, לא תכליך רעה מבחינתו של חסיד הקולנוע הממוצע. הוא יכול היה לראות מספר לא מבוטל של סרטים משעשעים, מבדרים, אה דים אפילו מעיררי מחשבה. אבל שום סרט לא זיעזע, לא עורר התרגשות של ממש. בחירת הסרטים הטובים היתה, איפוא, קשה ביותר, ורשה מחשבה רבה, שלא כבי שנים הקודמות, בהן הודקרו כמה וכמה יצירות שעליהן לא יכול היה להיות לא ויכוח, לא הרהור ולרוב גם לא ערעור. למשל: אורות הבמה, שכר האימה, ואף־על־פירכן היו סרטי השנה בעלי מעלות בולטות: לפני המבול היה, אמנם, ארוך יתר על המידה, אבל נתן תמונה מזועזעת של דרך המחשבה וההתנהגות של הורר ה־צעיר בצרפת הישישה, הזכיר כי בעיית ה־בעיות של העולם בזמן הזה, לאחר שהעוני עומד לפני חיסול, הוא היגוך הניעה.

יותר מדי ציוני
" ורד אך לא בדד" לא זכה להצלחה קופתית. הקהל הרחב התרחק מהסרט, ואף על פי שיש להצטער על כך, הדבר מר

הסרט הדני תשמי"ו

רסבוטין ורוסיה

עלי בבה ו־40 השודדים [צרפת]

